גמד החלומות

הנס וילהלם

כל ערב, כשהכוכבים הראשונים מופיעים בשמיים, עובר גמד החלומות מבית לבית כדי לפזר חול בעיניהם של הילדים. וזה חשוב, כי בלי חול הירח הילדים לא יגיעו לארץ החלומות. זה כבר שנים רבות עושה גמד החלומות את העבודה, בשמחה ובקפדנות. אך פתאום הופיע שדון קטן והתחיל להרגיז את גמד החלומות.

שדונים אלה הם היצורים הקטנים שחושבים רק על תעלולים. וכך גם השדון הזה. הוא מתגנב תמיד אחרי גמד החלומות צ'יק-צ'אק מנקה את החול מעיניהם של הילדים. והם נעשים ערים מאוד ולא חושבים יותר על שינה.

וזה משמח את השדון. כן, אפילו אין לו נקיפות מצפון על כך שילדים מפסידים את החלומות היפים ביותר.

גמד החלומות ראה מה שעשה השדון וזה תסכל אותו מאוד. עכשיו הוא היה חייב לעבור את כל הדרך הזו שוב, ולפזר את חול הירח עד שהילד האחרון יירדם!

ואחר כך הוא נעשה עייף כל כך שהירח התחיל לדאוג מאוד.

אבל השדון הלך כל בוקר מרוצה לחור שלו בגזע
העץ וישן כל היום. וחלם על התעלולים החדשים
שיעשה לגמד החלומות בלילה הבא.

ובסוף גמד החלומות לא ידע כבר מה לעשות,
וסיפר את הצרה לואלדו.
ואלדו חשב רגע ובא לו רעיון.

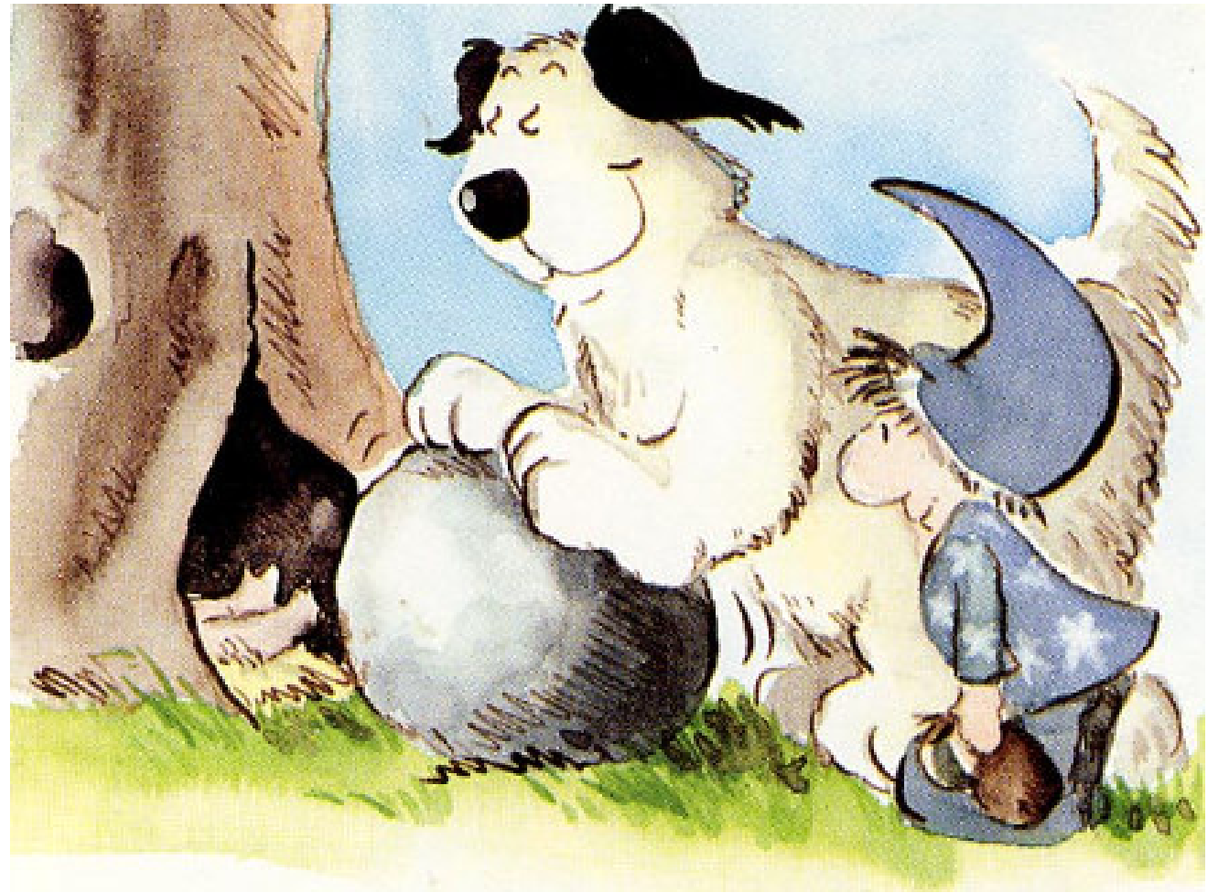

ואלדו קרא לכל הידידים שלו ואמר להם לבוא לגזע העץ של השדון הקטן. ושם הוא שם, בשקט, בשקט, אבן גדולה בפתח החור. והשדון נתפס בפנים!

השדון התעורר. "מה קורה?" שאל "מדוע שוב חושך כזה. הרי רק כרגע נרדמתי!"
ובאותו רגע שמע רעש גדול לפני ביתו.

"טרה-טה-טה, בום-בום-בום" ידידיו של ואלדו באו עם כל כלי הנגינה שלהם ותופפו ותקעו, ונגנו בכל כוחותיהם.

"שקט!" קרא השדון "אני רוצה לישון!" אך איש לא שמע אותו. כל ידידי ואלדו ניגנו ורעשו במשך כל הבוקר.

ובצהריים באו החיות מחצר החווה. הם געו וקרקרו
וצהלו בשמחה רבה!

השדון ניסה לסתום לעצמו אוזניים, אך זה לא עזר.
"שקט!" הוא קרא שוב "אני רוצה לישון!" אך לשווא.

לקראת ערב הגיעו עורבים והם קרקרו וזעקו בלי הפסקה.

השדון הקטן התכסה באלף כריות, אך זה לא עזר לו. הוא לא הצליח לישון.

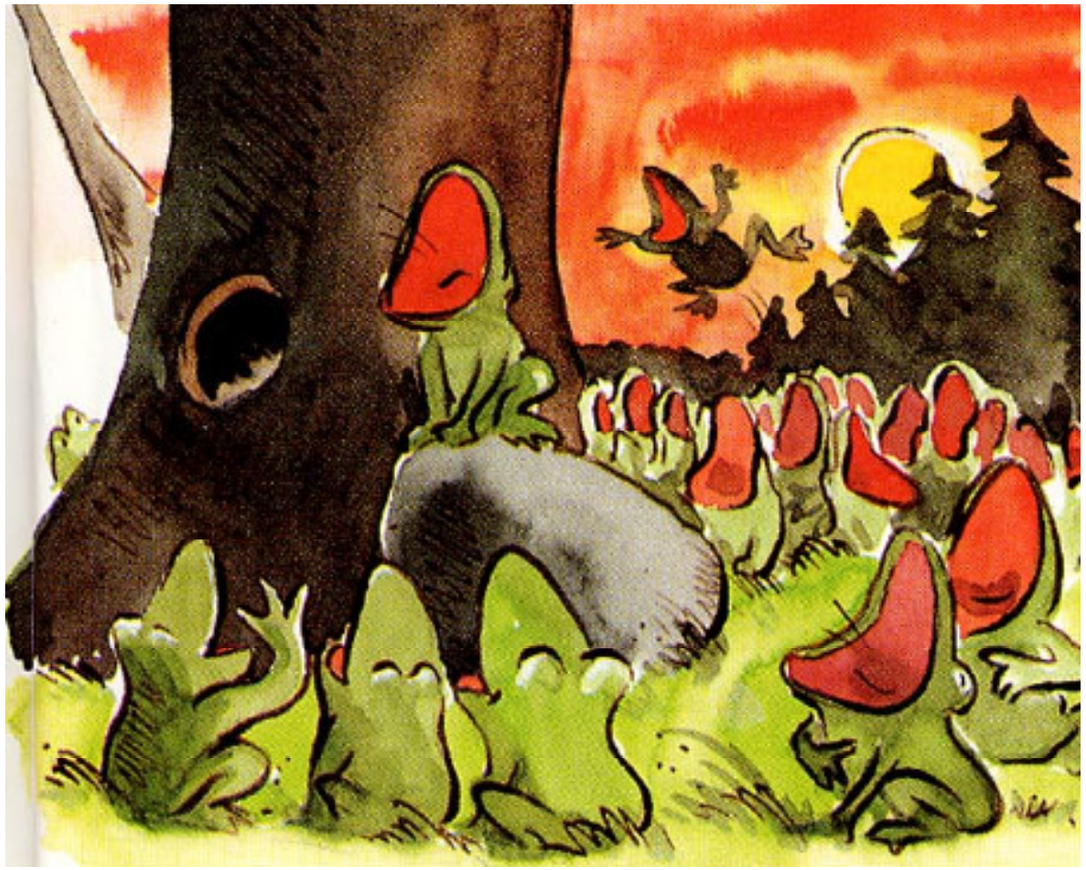

השמש התחילה לשקוע. עכשיו הגיעו הצפרדעים.
הם קרקרו בקולי קולות ברעש אדיר.

"אני רוצה לישון.. לישון.. לישון" יולל השדון הקטן.
הוא לא ישן כל היום והרעש המתמיד עייף אותו
מאוד.

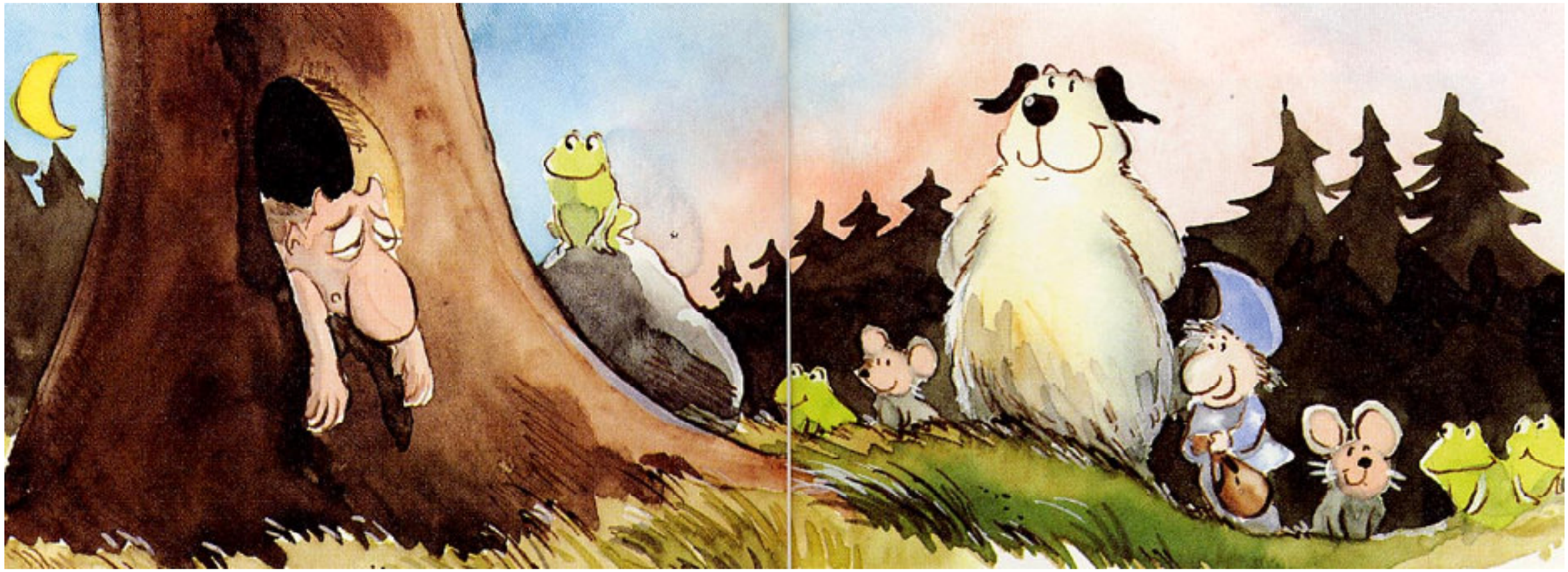

"רחמו עלי" הוא קרא בסוף "לא ארגיז יותר את גמד החלומות. לא אטאטא יותר את חול הירח מעיני הילדים.. אני מבטיח לכם. רק תנו לי לישון. בבקשה.. בבקשה!"

ואלדו וגמד החלומות הסכימו. הם גלגלו חזרה את האבן מפתח גזע העץ ואיחלו לשדון לילה טוב.

הכל נגמר בשלום. גמד החלומות הודה לואלדו ולחיות. ובינתיים הכוכבים הראשונים התחילו להופיע בשמיים.

גמד החלומות היה צריך לחזור לעבודה. עכשיו יכול היה לבקר את הילדים ולפזר להם את חול הירח בעיניים ללא הפרעה, כדי שבשינה יגיעו לארץ החלומות.

השדון הקטן עמד בדיבורו, רק מדי פעם, פה ושם הוא חוזר על התעלול, כי הוא הרי שדון. הוא מתגנב אחרי גמד החלומות ומטאטא את החול לילד או לילדה.

אבל רק לעתים רחוקות ביותר.